62839 - Vesvese ve çözümü

Soru

Eşim benimle konuştuğunda vesveseden dolayı cevap vermememem boşanma sayılır mı? Ayrıca eşimle sert ve sinirli bir şekilde konuşmam boşanma olarak sayılır mı?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Eşine cevap vermemen veya onun sert ve sinirli bir şekilde konuşman da boşanma sayılmaz.

Her ne kadar boşanmayı düşünsen de veya kendi içinden bunu geçirirsen veya niyet edip azmedersen bile boşanma kelimesini telaffuz etmediğin müddetçe boşanma vuku bulmaz.

Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem şöyle buyurmaktadır: "Allah Teâlâ, ümmetimden nefislerinde yapmayı arzuladıkları şeyleri yapmadıkları ve konuşmadıkları müddetçe affetti."[1]Bunun üzerine ilim ehline göre şayet bir adam nefsinde boşanmayı geçirirse bu söylemedikçe bir şey olmaz.

Hatta vesveseye hastalığına yakalanan kişi boşanma kelimesini telaffuz etse dahi boşanma vuku bulmaz. Şeyh İbn Useymin Rahimehullahşöyle dedi: "Vesvese ile mübtela olanı diliyle teleffuz etse dahi kasıtlı olmadığı müddetçe boşanması vuku bulmaz. Çünkü dil ile meydana gelen sözcük veveseden dolayı meydana gelmiş kendi iradesi dahilinde olmamıştır. Ayrıca bu insanın düşüncesi kapanmış ve bir işle zorlanmış durumdadır, bu söze itekleyen güçlü ve buna karşı gelme ihtimali zayıflamıştır. Zira Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem: "(Düşüncesi) kapanan kimsenin boşanması geçersizdir" demiştir. Bu nedenle gerçek bir irade ve istekle bunu istememişse boşanma gerçekleşmez. Yapılmasına mecbur kaldığı şeylerden sayılarak boşanma geçerli olmaz. [2]

Biz sana vesveselere aldırış etmemeni tavsiye ederiz, bun tür duygulardan yüz çevir, ve sana

telkin edilen vesveselere aykırı davran zira vesvese şeytandandır. Şeytan bunu iman edenleri üzmek için yapmaktadır. Bunun en etkili ilacı çokça Allah'ı zikretmen ve Allah'ın rahmetinden kovulmuş şeytanın şerrinden sığınmandır. Ayrıca günah ve Şeriata ters düşen davranışlardan uzaklaşmandır.Nitekim bu davranışlar İblisin Ademoğlu'na musallat olmasına sebep olmaktadır: "Gerçek şu ki; şeytanın, inanan ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimseler üzerinde bir hâkimiyeti yoktur."[3]

Bu konuda aktarılması güzel olan şeylerden biride: İbn Hacer el Heytemi Rahimehullah'un vesvese ilacı ile ilgili kitabında kaleme aldığı şu sözlerdir: [4]

Vesvesenin ilacı var mı? Diye soru üzerine şöyle cevap vermiştir: "Bu hastalığın faydalı bir ilacı vardır o da bütünüyle yüz çevirmektir, içinde tereddüt eden bir düşünce ise buna aldırış etmediği müddetçe kısa bir zamanda yok olur. Bunu bir çok kişi tecrübe edip başarmıştır.Ancak her kim bu vesveseye kulak verip gereğini yaparsa vesvese çoğalır ta ki onu delilerin konumuna getirir. belki de daha kötü bir durumda bulur kendini. Bunu bu hastalığa mübtela olanlarda çok şahit olduk. Bu konuda uyarıda bulunan Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem şöyle buyurmuştur: " Velhan diye adlandırılan su vesvesesinden sakının" bu şekilde adlandırılmasının sebebi boş yere uğraştırdığı içindir. Bu konu Mişketul envar kitabın şerhinde daha detaylı açıklanmıştır.

Buhari ve Muslim'de her kim vesvese ile mübtela olursa Allah'a sığınsın ve vesveseden yüz çevirsin" diye bir hadis bulunmaktadır.

Bu yararlı çözümü düşün zira bu çözümü veren kişi nefsinden konuşmaz. Bil ki bu peygamberden mahrum kalan tüm hayırdan mahrum kalmıştır. Vesvese tüm alimlerin görüş birliğiyle şeytandandır. Şeytanın tek amacı mümin olan kişiyi sapıklığa, kararsızlığa, hayatın altüst olmasına ve sıkıntılara çekip onu farkına varmadan İslam'dan çıkmasına sebep olmaktır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz şeytan sizin için bir düşmandır. Öyle ise (siz de) onu düşman tanıyın. O, kendi taraftarlarını ancak alevli ateşe girecek kimselerden olmaya çağırır."[5]

Başka bir rivayette her kim vesvese ile mübtela olursa: "Allah'a ve peygamberlerine iman ettim".Desin.

Şüphesiz her kim başta Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem olmak üzere peygamberlerin metotlarına bakarsa; Şeriatın kolay, açık, bembeyaz net ve zorluk içermeyen bir din olduğunu görecektir. Yüce Allah:“…. O, sizi seçti ve dinde üzerinize hiçbir güçlük yüklemedi…. [6] Demiştir.Her kim bunu düşünürse ve hakkıyla inanırsa şeytana kulak vermekten ve vesveseden kurtulur.

İbn sunni kitabında Aişe Radiyallahu anha'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: "Her kim vesvese ile mübtela olursa: "Allah'a ve peygamberlerine iman ettik" desin, çünkü bu vesveseyi giderir.

El İz bin Abdusselam ve başkaları şöyle demişler: vesvesenin çözümü bunun şeytandan bir dürtü olduğunu inanmaktır. Bu düşünceyi ona telkin eden İblistir ve onunla savaşmaya çalıştığını bilmelidir. Böylece mücahidin sevabını alır çünkü bu kişi Allah'ın düşmanıyla savaşıyor, şayet kişi bunu hissederse vesveseden kurtulur. İnsanın ilk yaratılışından bu güne kadar ibtila olduğu bir gerçek ve insan için bir imtihandır.

Osman bin ebu el As Radiyallahu anha'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: " Şeytan benimle namaz ve kur'an okumamın arasına giriyor.

Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem: o hanzep adında şeytandır. Ondan Allah'a sığın ve soluna üç defa tükür. Bunu yapınca Allah beni o vesveseden kurtardı. [7]

Böylece daha önceden söylediğimiz kanıtlanmış oldu zira vesvese ancak cahil olan ayırt edemeyen kişilere musallat olur. Ancak ilim, dirayet ve akıl sahibi sünnete tabi olur ve bidata uymaz. Bidatçı vesveseciler ne kadar kötüdür. Malik Rahimehullah şeyhi Rebia'dan bahsederek şöyle derdi: iki konuda herkesten daha hızlıydı: İstibra ve abdest. Başkası olsaydı, abdest almadığını söylerdim.

İbn Hurmuz İstibra ve abdestte çok yavaştı ancak şöyle derdi: İbtila olmuşum bana uymayın.

İmam Nevevi Rahimehullahbazı alimlerden şöyle aktarmıştır: Abdest veya namazda vesvese ile mübtela olanlara şöyle demeleri müstehab olur: Leileillallah. Çünkü şeytan Allah'ın zikrini işittiği zaman geri adım atar ve uzaklaşır. Şüphesiz Lelileheillallah zikrin başıdır. vesveseyi gidermekte en

etkin ilaç Allah'ı çokça anmaktır.[8]

Yüce Allah'tan sizin yaşadığınız vesveseden korumasını bizim ve sizin iman ve takvamızı artırmasını temenni ederiz.

En doğrusunu Allah bilir.

---

[1] Buhari 6664, Muslim 127

[2] İslami Fetvalar 3/277

[3] Nahl 99

[4] Elfetava el fıkhiyye el kubra 1/149

[5] fatır 6

[6] hac 78

[7] Muslim 2203

[8] İbn Hacer el Heytemi